

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 7.8.2013
COM(2013) 577 final

2013/0280 (CNS)

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

**om ändring av direktiven 2006/112/EG och 2008/118/EG vad beträffar de franska
yttersta randområdena, särskilt Mayotte**

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

I enlighet med Europeiska rådets beslut 2012/419/EU om ändring av Mayottes ställning i förhållande till Europeiska unionen ska Mayotte från och med den 1 januari 2014 ha ställning som ett av unionens yttersta randområden i den mening som avses i artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) i stället för som ett av de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) i den mening som avses i artikel 355.2 i EUF-fördraget. Genom Europeiska rådets beslut läggs Mayotte därför till bland de yttersta randområden som är upptagna i artiklarna 349 och 355.1 i EUF-fördraget. Unionslagstiftning om mervärdesskatt (direktiv 2006/112/EG¹) och punktskatter (direktiv 2008/118/EG²) kommer därför att vara tillämplig på Mayotte från och med ändringen av Mayottes ställning. I sak syftar det föreliggande förslaget till att, vad beträffar tillämpningen av direktiven 2006/112/EG och 2008/118/EG, likställa departementet Mayotte med de nuvarande franska yttersta randområdena, genom att undanta det från tillämpningsområdet för direktiven. Syftet med förslaget är också att genom att i direktiven införa en hänvisning till artiklarna 349 och 355.1 i EUF-fördraget förtydliga att alla franska yttersta randområden – inbegripet Mayotte – är undantagna från tillämpningsområdet för direktiven.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Den enda ändring i sak som är förbunden med det föreliggande förslaget rör departementet Mayotte. Med anledning av att Mayottes situation är jämförbar med de nuvarande franska yttersta randområdenas situation syftar förslaget till att säkerställa att departementet från och med den dag det får ställning som yttersta randområde – den 1 januari 2014 – ska behandlas på samma sätt som de andra franska yttersta randområdena när det gäller de båda ovan nämnda direktiven. Förslaget påverkar inte de nuvarande franska yttersta randområdenas situation. För att klargöra att alla franska yttersta randområdens (inbegripet Mayottes) situation när det gäller de båda ovan nämnda direktiven inte berörs av eventuella ändringar av deras ställning i fransk rätt föreslår kommissionen att man ändrar beteckningen i direktiven på de berörda territorierna och begagnar sig av en hänvisning till artiklarna 349 och 355.1 i EUF-fördraget.

Det skulle inte vara befogat att göra en konsekvensbedömning, och kommissionen har därför låtit bli det.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

Att fastställa att direktiven 2006/112/EG och 2008/118/EG inte ska tillämpas på de franska yttersta randområden som är upptagna i artiklarna 349 och 355.1 i EUF-

¹ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

² Rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG (EUT L 9, 14.1.2009, s. 12).

fördraget.

Rättslig grund

Artikel 113 i EUF-fördraget.

Subsidiaritetsprincipen

Artikel 113 i EUF-fördraget ger rådet i uppgift att anta de bestämmelser om harmonisering av lagstiftningen om omsättningsskatter och punktskatter som är nödvändiga.

Fastställande av det territoriella tillämpningsområdet för den harmoniserade lagstiftningen är en fråga som enbart kan falla under Europeiska unionens behörighet.

Förslaget är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen.

Proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Förslaget till direktiv syftar till att i fråga om mervärdesskatt och punktskatter ge Mayotte samma ställning som den Guadeloupe, Franska Guyana, Martinique och Réunion har sedan många år. Direktivet klargör ställningen för den franska delen av ön Saint-Martin utan att ändra denna.

Val av regleringsform

Föreslagen regleringsform: rådsdirektiv på grundval av artikel 113 i EUF-fördraget.

Övriga regleringsformer skulle vara olämpliga av följande skäl:

Eftersom det rör sig om att ändra ett par direktiv, bör man använda sig av samma regleringsform.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte Europeiska unionens budget.

5. ÖVRIGT

Artikel 1 i förslaget till direktiv innehåller en ändring av en artikel i direktiv 2006/112/EG som rör det territoriella tillämpningsområdet för det direktivet och artikel 2 i förslaget omfattar en likalydande ändring av en artikel i direktiv 2008/118/EG som rör det territoriella tillämpningsområdet för det direktivet. Ändringarna består i att orden ”de franska utomeuropeiska departementen” ersätts med ”de franska yttersta randområden som är upptagna i artiklarna 349 och 355.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt”.

Genom den nya ordalydelsen klargörs att de franska yttersta randområdena är undantagna från de båda direktivens tillämpningsområde oberoende av eventuella ändringar av deras ställning i fransk rätt.

Det finns ingen anledning att titta närmare på Saint-Barthélemys situation, eftersom ön den 1 januari 2012 i enlighet med Europeiska rådets beslut 2010/718/EU av den 29 oktober 2010 upphörde att vara ett av unionens yttersta randområden.

Eftersom de åtgärder som medlemsstaterna ska vidta för att införliva det föreliggande direktivet är enkla, behöver kommissionen inte några förklarande dokument för att kunna fullgöra sin uppgift att övervaka införlivandet. De olika införlivandeåtgärder som ska anmälas till kommissionen torde vara tillräckligt tydliga.

Förslag till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiven 2006/112/EG och 2008/118/EG vad beträffar de franska yttersta randområdena, särskilt Mayotte

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europaparlamentets yttrande³,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁴,
i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och
av följande skäl:

- (1) I enlighet med Europeiska rådets beslut 2012/419/EU om ändring av Mayottes ställning i förhållande till Europeiska unionen⁵ ska Mayotte från och med den 1 januari 2014 ha ställning som ett av unionens yttersta randområden i den mening som avses i artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) i stället för som ett av de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT) i den mening som avses i artikel 355.2 i EUF-fördraget. Genom Europeiska rådets beslut läggs Mayotte därför till bland de yttersta randområden som är upptagna i artiklarna 349 och 355.1 i EUF-fördraget. Unionens skattelagstiftning kommer därför att vara tillämplig på Mayotte från och med ändringen av Mayottes ställning.
- (2) Vad beträffar mervärdesskatt och punktskatter befinner sig Mayotte i en situation som är jämförbar med den som de nuvarande franska yttersta randområdena (Guadeloupe, Franska Guyana, Martinique, Réunion och Saint-Martin) – som är undantagna från det territoriella tillämpningsområdet för rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁶ och för rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG⁷ – befinner sig i. Trots att de gällande bestämmelserna i de båda direktiven undantar ”de franska utomeuropeiska departementen” från det territoriella tillämpningsområdet för direktiven och att Mayotte i fransk rätt har ställning som franskt utomeuropeiskt departement är det nödvändigt att ändra direktiven, eftersom Mayotte inte tillhörde unionens territorium vid den tidpunkt då direktiven antogs. Artikel 6 i direktiv 2006/112/EG och artikel 5 i

³ EUT C [...], [...], s. [...].

⁴ EUT C [...], [...], s. [...].

⁵ EUT L 204, 31.7.2012, s. 131.

⁶ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁷ EUT L 9, 14.1.2009, s. 12.

direktiv 2008/118/EG bör därför ändras så att Mayotte omfattas av dessa bestämmelser.

- (3) För att klargöra att Mayotte och de andra franska yttersta randområdena är undantagna från de respektive tillämpningsområdena för direktiven 2006/112/EG och 2008/118/EG oberoende av eventuella ändringar av deras ställning i fransk rätt bör man begagna sig av en hänvisning till artiklarna 349 och 355.1 i EUF-fördraget för alla franska yttersta randområden.
- (4) Direktiven 2006/112/EG och 2008/118/EG bör ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 6.1 c i direktiv 2006/112/EG ska ersättas med följande:

”c) De franska yttersta randområden som är upptagna i artiklarna 349 och 355.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.”.

Artikel 2

Artikel 5 i direktiv 2008/118/EG ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 2 b ska ersättas med följande:

”b) De franska yttersta randområden som är upptagna i artiklarna 349 och 355.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.”.

- b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Frankrike får tillkännage att detta direktiv och de direktiv som avses i artikel 1 ska tillämpas på de territorier som avses i punkt 2 b – med förbehåll för åtgärder för att kompensera för dessas extremt avlägsna läge – med avseende på alla eller vissa av de punktskattepliktiga varor som avses i artikel 1, från och med första dagen i andra månaden efter tillkännagivandet.”.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna ska senast 31 december 2013 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2014.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*